

[Landbrugsministeren.]

præsentanter under forhandlingerne var gået med til en kornudskrivning på 450 000 t. Det var de nemlig. Iøvrigt ønsker jeg at gøre opmærksom på, at når man ville gå med til at udskrive 450 000 t korn, kan de 39 000 t, d. v. s. ca. 1 pct. af landets normale høst, der jo bliver anvendt til landbrugsproduktion og ikke bruges til brød og mel, ikke give berettiget anledning til udtalelser om den produktionsnedgang, der herved fremkommer; det lader sig ikke gøre. Dette var, hvad der var os imellem under disse forhandlinger.

De samvirkende danske Landboforeningers ledelse kan ikke være blind for, at det, der er ganske afgørende for mængden af vort lands dyriske produktion, er størrelsen af landets avl og prisen, hvortil vi er i stand til at købe foderstoffer udefra. Jeg føler mig overbevist om, at langt, langt den største del af forstandige danske landmænd, der får rigtig besked om denne kornlov og dens forhistorie, vil finde, at De samvirkende danske Landboforeningers udtalelse om kornloven er altfor skarp. Der er nemlig sagligt set slet ikke plads til den forargelse, som udtalelsen giver udtryk for, og som man øjensynlig har ønsket at fremkalde. Jeg har gennem årene været med til at fremsætte mange skarpe udtalelser til forsvar for landbruget, men jeg har altid søgt at medvirke til, at de hvilede på et solidt fundament. Talmæssigt, stemmemæssigt magter landbruget ikke tilstrækkeligt i et parlamentarisk styret land som vort, men produktionsmæssigt og økonomisk er dets betydning for hele vort lands økonomi ganske overordentlig omfattende. Det må man søge at vinde forståelse for i de andre samfundsklasser i vort folk, og på det grundlag må man udfolde sine bestræbelser. Ingen vil glæde sig mere end jeg, dersom de landøkonomiske foreninger kan vokse i indflydelse; men det vil fremkalde bekymring hos mig, dersom de skyder over målet og derved svækker den indflydelse på vor landøkonomiske udvikling, som de i forhold til deres betydning har krav på.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Der er et enkelt punkt i den historiske fremstilling af disse forhandlinger, som det er nødvendigt at medtage. Det er rigtigt, at landbrugsorganisationerne

satte meget ind for at få truffet en overenskomst, således at der kunne gennemføres en samlet løsning af de økonomiske spørgsmål i Danmark. Det var grundlaget for vore forhandlinger både den 6. februar og den 13. marts. Men det, den højtærede landbrugsminister glemte, var, at vort tilbud om at ville gå ind for en kornudskrivning på 450 000 t var uløseligt knyttet til gennemførelse af en samlet løsning, hvorved man også fik hold på omkostningsstigningerne. Det var forudsætningen, det var det grundlag, hvorpå vi forhandlede, og det var grundlaget for landbrugsrets tilsagn. Dette grundlag bristede, og følgelig var det ikke andet end rimeligt, at vi faldt tilbage på vort primære forslag, at vi afleverede alt brødkorn. Den højtærede minister nævnte, at brød og mel tilsammen andrager 480 000 t. Statistisk departements opgørelse viser, at der normalt vil være udsligt til en høst på 430 000 t, og dertil kommer de 44 000 t hvede, som vi får tildelt i henhold til hvedeaftalen. Derigennem er alt korn til brød og mel sikret.

Det var altså forudsætningen, og derfor kan den højtærede landbrugsminister ikke være overrasket over, at landbrugsorganisationerne tager samme stilling nu, som den højtærede landbrugsminister næsten ord til andet gjorde sig til talsmand for i 1947.

Det, der var rigtigt dengang, kan næppe være forkert i dag. Vi, der står i landbrugsorganisationernes tjeneste, vil naturligvis gøre vort yderste for at skabe de bedst mulige vilkår for danske landbohjem, og det ønsker vi at gøre i samarbejde og forståelse med landbrugsministeren og landbrugsministeriet. Det har vi gjort hidtil, det vil vi gøre fremtidig, men der vil altid under forhandlingerne være visse forudsætninger, og når de ikke længere findes, må modsætningerne brydes, indtil man finder et nyt samlingsgrundlag.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg har ikke noget at føje til de udtalelser, jeg har fremsat, udover at jeg forstod, at det ærede medlem hr. Hans Pinstrup opfattede dem som en advarsel. Sådan var de også ment, som en venskabelig advarsel til det ærede medlem om ikke at føre landbrugsorganisationerne ud i noget, som vil skade deres indflydelse i fremtiden.